

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

și lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plăindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminăiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 12 Noembrie st. v.

Dintre toate proiectele de lege, câte s'au prezentat parlamentelor, proiectul militar este fără îndoială cel mai important. Căci pe când celelalte proiecte nu ating mai de aproape și direct pe toți cetățenii statului deopotrivă, proiectul militar se extinde asupra fiecăruia direct și taie foarte adânc în viața tuturor cetățenilor.

Diastistica austriacă, precum și cea maghiară, s'au ocupat cu prisosință de acest proiect, și unele reforme mai însemnate în privința organizării armatei au fost foarte viu discutate mai ales de către diarele maghiare.

Desbaterea proiectului în comisii încă a înaintat astfel, că încurcând vor veni poate ambele parlamente deodată în poziție de a se ocupa cu el.

Nouă ni se pare însă, că atât presa, cât și comisiunea militară au trecut cu prea multă ușurătate peste unele părți ale proiectului și nu le-au atribuit cuvenita atenție.

Astfel ș-ul 7 din acest proiect sună: Îndatorirea de a intra în armată, la marină ori la miliție, se începe cu prima Ianuarie a aceluia an, în care obligatul la arme împlinește anul al 21-lea.

Până acum clasa întâia de etate o formau tinerii cei de 20 de ani, ear' prin acest paragraf obligământul de arme se amână cu un an întreg, prin ceea-ce are să se producă o schimbare esențială în viața cetățenilor, care sunt mai ales siliți de împregiurări a-și crea cât mai îngrabă poziție și familie și pe care și până acum numai miliția îi împedea în cele mai multe cazuri dela aceasta.

Ministrul comun de război și în sfârșit întreaga administrare a armatei ține, că această reformă este neapărat de lipsă din punct de vedere al apărării țerei; ear' când se tractează de asemenea interese înalte, înceată adeseori ori-ce resonanță și corpurile legiuitoare n'au decât să se mulțumească cu motivarea ce se aduce din partea guvernelor și să voteze ceea-ce li se proiectează. Mai ales când guvernele aduc motive atât de plausibile, cum sunt și cele expuse relativ la această reformă.

În motivarea respectivului paragraf se dăce anume, că experiența a arătat până acum, că dispozițiunea legii militare dela 1868, prin care întâia clasă de etate se stabilește cu anul al 20-lea, nu s'a dovedit de practică și a avut îndeosebi o înfruntare stricăcioasă asupra completării armatei. Pentru-că numai cea mai mică parte a populațiunii a oferit deja în anul al 20-lea bărbați pe deplin desvoltați și capabili de arme.

Se spune mai departe, că, după-cum arată statistica, cei din anul al 20-lea sunt încă în desvoltare și că desvoltarea aceasta numai în anii următori se termină, așa, că asentarea timpurie a acestora e stricăcioasă atât pentru promptitudinea armatei și a onveșimii, cât și pentru cei asentați, cărora li se alterează desvoltarea prin greul serviciu militar și prin rapoartele externe nefavorabile.

Și în adevăr așa și este, cel puțin datele statistice ce ni le prezintă motivarea dovedesc pe deplin ceea-ce se afirmă în motivare. După acelea, în Ungaria au fost în anul 1862 sub măsura prescrișă în 1-a cl. de etate 46.357, ear' declarați de slabi 129.452, în anul următor cu circa patru mii mai mulți sub măsura prescrișă și cu două mii mai mulți declarați de slabi. Tot astfel crește numărul celor de sub măsură și a celor declarați de slabi și în anii următori și în proporția, în care crește la cei din clasa întâia de etate, scade la cei din clasa a doua și a treia de etate.

Prin date statistice deci este constat, că promptitudinea armatei reclamă o reformă în privința timpului de asentare, și aceasta s'a și efectuat prin schimbarea lui din anul al 20-lea în al 21-lea an de etate. Așa are să fie și așa o voce și cele mai înalte cercuri conducătoare ale armatei.

Nu se poate însă trece cu vederea această împregiurare din alte puncte de vedere. Ea dovedește o degenerare graduată a populațiunii din întreaga monarhie și, dacă diastistica nu s'a ocupat până acum de ea, ar fi cel puțin de așteptat, ca parlamentele să nu treacă cu ușurătate peste această posomorită stare de lucruri.

Căci trebuie să ne umplem de îngrijiri față cu viitorul, când trebuie să

constatăm, că din lipsa aptitudinilor fizice prima clasă de etate are să se amâne cu un an întreg, dela al 20-lea la al 21-lea an al etății. În felul acesta și dacă această degenerare va crește în măsura, în care a crescut și până acum, preste vre-o 20 de ani corpurile legiuitoare vor veni din nou în poziția, de a mai introduce schimbări în această privință, și încurcând ne vom pomeni, că înainte de al 25-lea an al etății în Austro-Ungaria nici nu se poate procedea la asentarea tinerilor.

Nu vom scruta mai departe, ca să aflăm, de unde vine această stare de lucruri, e treaba corporațiilor și organelor competente, de a căuta isvorul acesta, precum și mijloacele lui de vindecare, — căci prea de tot slab ne prezentăm străinătății, unde, prelângă toate înarmările continue, legislativele nu au venit până acum în poziție, de a întreprinde asemenea schimbări în organizarea armatelor.

Dacă reaua administrațiune preste tot e de vină la această degenerare îngrijitoare, atunci în direcțiunea aceasta ar trebui să se caute remedii, și ar fi de dorit, ca parlamentele să se ocupe mai cu deadinsul de cestiunea aceasta.

Procesul de presă al revistei „Romänische Revue“.

Alătăieri s'a ținut înaintea curții cu jurați din Budapesta pertractarea finală în procesul de presă, pe care procuratura reg. din Arad l'a fost intentat învătătorului din Reșița-montană Steațăl' Albu pentru doi articoli din „Romänische Revue“. Deoarece procesul acesta s'a mai pertractat odată și înaintea curții cu jurați din Arad, care a condamnat pe dl Albu la un an închisoare de stat și la 500 fl. amendă în bani, la acest loc nu mai reproducem pasagele incriminate, pe care publicul le poate cunoaște și din rapoartele noastre despre întâia pertractare finală din Arad, ci ne vom mărgini deocandată a descrie decursul pertractării așa precum îl aflăm în diarele din capitală.

Președinte de senat a fost Francisc Székács; votanți: baronul Bela Rudnyánszky și Iosif Kálosy; notar: Krenedics. Acusa a susținut-o vice-procurorul Gozsd, pe acusat l'a apărât avocatul din Lugoj Coriolan Brediceanu. Traducătorul pentru limba germană a fost Dr. Alexandru Fränk. La pertractare au asistat foarte mulți Români.

Juriul s'a compus astfel: Nicolau Boneza, Coloman Brázy, Andreiu Buzik, Francisc

Hopf, Gustav Weinberger, Francisc Halász, Coloman Kanczer, Coloman Hindy, Adolf Totisz, Ludovic Krauss de Megyer, Ludovic Giczey și Wilhelm Emmerling; suplenți: Alexie Hazella și Paul Freyberger.

După-ce jurații au depus jurământul, acusatul Stefan Albu spune, că e de 41 de ani, necăsătorit, autorul ambilor articoli incriminați și că până acum nu a fost pedepsit. Acestea urmează cetirea actului de acuză și a celor doi articoli incriminați, prin ceea-ce s'a terminat procederea de dovedire.

După o pauză scurtă, acusatorul public vice-procurorul Gozsd își ține discursul de acuză, în care accentuează, că între dispoziția politică și între procesele de presă în Ungaria există totdeauna o legătură strinsă. Când prin anii șeptedecei au atacat Rușii pe Turci, s'au ivit cele mai multe procese în contra presei naționalităților din Ungaria. Cu aceste privilegii naționalităților le place să se plângă în contra apăsării din partea rasei domitoare. Îndată-ce se ivesce vre-o mișcare politică pe continent, își ridică capul și agitatorii naționalităților, spre a-și aduce înaintea plângerilor lor, parte într'un limbajiu strășnic, parte într'unul nebunesc. Acela, care nu cunoaște raporturile dintre Români, ar pute ușor să creadă, că unele din gravaminele lor sunt îndreptățite, în special în ce privește sărăcia lor și sărăcirea bisericilor și a institutelor lor de cultură. Și cu toate acestea lucrul nu stă așa. Căci când era vorba de colonizarea părților Ungariei-de-Sud, Români numai cu anevoae au putut fi înduplecați a primi o bucată de pământ, deoarece aveau respect de datorințele lor de proprietari, pe când în același timp Serbii, mai înțelepți, au lucrat cele mai bune pământuri și au devenit cu timpul cei mai bogăți oameni. De acolo vine, că Români au rămas săraci, la ceea-ce însă numai ei sunt de vină. Români țin cu oare-care fanaticism la credința lor; cu toate acestea veacuri întregi nu s'au îngrijit, ca să-și elibereze biserica de sub supremația sârbească. Preste tot Români numai de prin anii șesedecei își au episcopii lor proprii și numai dela era maghiară încoace se gândesc a se despărți de biserica sârbească. Ungaria e astăzi singura țeară în Europa, unde domnește deplină libertate de presă, unde fiecare își poate spune liber și în public părerea sa. Și adevăr e grăit filosoful patriei Francisc Deák, când a ținut, că programul lui despre libertate de presă merge numai într'acolo: „Nu minți.“ Acusatul a scris însă în deplină conșiență un neadever, când a acusat pe Maghiari de fapte volnice și nedrepte. Rog a declara pe acusat învovat de delict de agitare în contra unei naționalități.

Apărătorul Brediceanu pledează pentru absolvarea clientului său, căruia nici prin minte nu i'a trecut a agita în contra naționalității maghiare, ci a făcut critica politice de naționalități, ceea-ce e permis în ori-și-care stat liberal. O lege ce s'a creat la 1848, precum și Francisc Deák în diata dela 1861, se exprimă într'acolo, că naționalitățile, cu

privire la limba, la moravurile și la desvoltarea lor națională nu trebuie numai respectate, ci chiar direct spriginite. Aceasta s'a pronunțat pe baza principiului egalei îndreptățiri.

După-ce mai vorbește și acusatul Albu, președintele reasumează pe scurt ceea-ce s'au spus, ear' jurații se retrag spre consultare.

După o sfătuire de o oră, jurații pronunță verdictul, conform căruia Albu în privința primului articol incriminat s'a declarat învovat cu 7 contra 5 voturi, ear' în privința celui al doilea s'a absolvat cu 8 contra 4 voturi.

Pe baza acestui verdict al juraților, tribunalul a condamnat pe acusatul Stefan Albu pentru delict de agitare în contra unei naționalități, în înțelesul punctului 2 din §-ul 172 al codicului penal, la *trei luni închisoare de stat și 300 fl. amendă în bani*, precum și la suportarea cheltuelilor procesuale de 116 fl. 4 cr.

Sentața s'a adus numai decât la valoare de drept și acusatul a fost predat procuraturii.

Situația în România.

Scirile mai noue, care ne sosesc din Bucuresci, sânt de așa natură, încât trebuie să recunoaștem, că situația, parlamentară din România este încurcătă. Se vorbește deja de crize, de o nouă disolvare a parlamentului și chiar și de retragerea actualului cabinet. Ar fi pripit a da creșământ acestor presupuneri mai mult sau mai puțin arbitrare, dar' netăgăduit rămâne, că pozițiunea guvernului Rosetti Carp — cu deosebire față cu aliații săi dela alegeri, cu conservatorii — nu s'a lămurit încă și nu se poate să în ce chip se va lămurii.

Nu vom să intrăm în analize și combinări ale lucrurilor, ci exprimându-ne dorința, ca oamenii politici ai României să isbutească a descurca situația într'un mod, care mai mult corespunde intereselor țerei, ne mărginim a înregistra în cele următoare câteva voci interne și externe, din care stimații noștri cetitori își vor face judecata după propria chibzuire:

„Românul“, astăzi unicul țiar din România, care nu combate și nu susține *ex professo* pe nici un partid, caracterizează conduita guvernului junimist față cu celelalte partide și fracțiuni în următorul chip:

„Din toate negocierile, învoelile și tocmelele ce se urmează de câteva zile, din toate sbuciumările și chinurile, care obosesc și încurcă mintea reprezentanților națiunii fie în ședințele publice ale parlamentului, fie în diferitele consfățuiri pregătitoare, — reese lămurit un lucru, care este întreg spre lauda

FOIȚA „TRIBUNEL“.

Fapta omenească.

Scrisori adresate unui om tânăr.

V.

(Urmare și fine.)

Ți-ai făcut datoria, ba ai făcut poate chiar mai mult decât ceea-ce era dator să faci, însă ai săvârșit fapta numai silit de împregiurări ori în vederea unui scop oare-care. Eu nu țin, că n'ai făcut bine, dar' te plâng pentru părerea de rău ce rămâne în sufletul tău, te plâng pentru temerea, cu care aștepti să ajungi la scop, te plâng mai ales pentru sentimentul de slăbiciune, de care nu poți scăpa, căci tu însuși scii prea bine și trebuie neapărat să-ți și mărturisesci, că nu voința ta ai împlinit-o, ci te-ai supus. Mai fericit ca tine e omul, care nu-și face datoria, ci își trage seama cu sine, dăce „mie nu-mi pasă!“ — Ridică cuțitul, dă, apoi se duce să-și iee pedeapsa. Eu nu țin, că bine face: dăce numai, că omul acesta umblă, deși — poate cu inima frântă, totdeauna cu capul ridicat.

Și dacă tu, care ai făcut datoria ta, rămâi neîmpăcat de fapta săvârșită fără de mulțumire deplină, acela, care își calcă datoria săvârșind fapte *oprite* fie de stat, fie de societate, fie de biserică, se face el pe sine însuși fugăr în lume, om osândit a se ascunde

mereu și a săvârși noue fapte *oprite*, pentru-că se scape din când în când de frica pedepsei.

De frica aceasta nu-l scapă decât hotărârea, de a primi toate consecințele faptei sale, făcând ceea-ce face fără de sifeală, fără de fățarnicie, în vederea tuturor.

Tu scii, iubite amice, că mai ales în zilele noastre sânt mulți oamenii, care fac astfel, când e vorba de fapte, pe care nu statul le oprește. Nu le pasă de societate, nu mai ales de biserică, — căci ei au *principiile* lor proprii și sânt, așa țin, „în acord cu sine însuși și“.

Nu te lăsa să fii amăgit de această vorbă frumoasă.

„În acord cu sine însuși“ e ori-și-care om, și acela, care se jertfește pentru binele obșteșc, și fățarnicul, care postecse când îl ved alții și face chefuri prin ascuns, și ucigașul dela Buda, deci și berbantul, care ese la plimbare cu o curtisană ordinară, pe când nevasta lui șede acasă și poartă grija copiilor.

Vorba e cum ești în acord cu tine însuși? Stăpânindu-ți firea ori dându-te rob propriilor tale patimi?

Nu numai făcător de rele, ci totodată și un fățarnic propagator al călcării de datorii e acela, care nu-și ascunde păcatele, ci, ajuns odată rob al slăbiciunilor sale, mai are și obrazul, de a se bate cu pumnul în pept

și de a striga: „Eu am principiile mele: eu însuși voesc așa!“

Privesce-ți în față și drept în ochi, pân-desce-ți când se află singur, surprinde-ți când doarme, și dacă ești om cu fire duioasă, laceramă-ți se va ivi fără de veste pe geană: cuprins de un fel de beție, el pare vesel în neastâmpărul lui, dar' când se trezește pe o clipă, se rușinează el de sine însuși, ear' după-ce beția trece, sufletul îi este numai rană vie.

Căci poate cel îndrășnet să scape fie chiar și fără de „principiu“, dar' numai de frica pedepsei: de pedeapsă nu scapă nimenea, nici cel-ce se ascunde rușinat de propria lui slăbiciune, nici cinicul, care strigă, că nu-i pasă de ea.

Singură cumpătarea poate să-ți deie omului conșiența de țarie și liniștea sufletescă, din care ear' cumpătare se nasce: lipsa de cumpăt lasă în suflet neastâmpărul și neastâmpărul acesta e frica, de care vrei mereu să scapi prin noue fapte lipsite de cumpăt.

Astfel acela, care a scăpat odată frêul, merge dus ca de un blăstem mai departe și tot mai departe cu desfrêul, și numai norocul lui îl mai poate scăpa, dându-i ear' frêul în mână.

Norocul!? — vei fi strigând tu, — adevă numai dela noroc atrină toate!? — Altcieva nu poate să-ți deie țaria, pe care o ceri dela mine?

Numai norocul!

Întreabă-ți pe acia, care au rățăcit timp îndelungat prin lume și deodată, ca prin minune, s'au întors în calea cea bună și s'au făcut oameni cumpetați și totdeauna mulțumiți, de a-și pute face datoria: ei îți vor spune ce-a fost norocul lor.

Mi-te plângi, că nu scii ce să faci.

Plânge-te, iubite amice, cum de atâtea ori m'am plâns și eu cu lacrimi tăcute și cum atâtea milioane de oameni s'au plâns, se plâng și plânge-se-vor mereu, fiindcă nu pot să-și facă datoria cu mulțumire, ba n'au adese-ori în sufletul lor nici măcar țaria de a se stăpâni, ca să nu o calce. Tu vești întocmai ca mine milioanele de fugari, care aleargă fără de repaus, gonindu-se unii pe alții și temându-se fiecare de celalalt, stăfiele acestea, care își fac ele înșeși spaimă de tot ceea-ce li se ivesce în cale și bagă spaima lor în toți cei ce le ved: e omul, care de atâtea-ori a strigat: „Durere și jale e viața omului pe pământ!“ — *Trailul acesta nu e vrednic să fie trăit!* — *Lumea aceasta e cea mai rea din toate lumile, care sânt cu puțință!*

Și totuși omul acesta trăește și vrea să trăească în lumea aceasta!

Ce-l leagă de lume și de viață!?

Singură iubirea.

Norocul tău sânt acia, care te-au învățat să iubesci, — părinții tăi, dacă ei te-au

învățat, și alții, dacă abia alții te-au făcut să scii ce este iubirea.

Mântuirea ta este iubirea ta; mântuirea noastră este iubirea noastră: de aceea acela, care ne-a învățat pe toți să iubim, e mântuitorul nostru.

Iubesc, amice, și vei ved, că scii totdeauna ce ai să faci și mântuirea ta are să fie numai, că nu totdeauna poți să faci ceea-ce ai voi.

Iubesc și vei ved, că datorile, cu care ești îngrădit, îți par prea puține și faci, când poți, cu cea mai deplină mulțumire chiar mai mult decât ceea-ce ești dator.

Iubesc și vei ved, cât de tare te simți tu prin tine însuși, cât de ocrotit te simți și cum nu-ți este frică de nimenea și de nimic, nici chiar de feara sêlbatică ce-ți ese în cale: scii, că e gata să te sfășie, dar' nu te înspăimântă de ea, cum nu te înspăimântă de stânca, pe care o spargi cu ciocanul ca să poți trece înainte.

Iubesc și vei ved, că lumea e bună și frumoasă, singura, în care mulțumirea sufletească e cu puțință.

Dar' numai pentru omul mântuit prin iubire.

Acela, care nu iubesc, este el însuși cel mai aprig dușman al său, căci lumea cea mare și lumea cea mică sânt una și nedespărțită, una și nedespărțită sântem eu și lumea, din care am eșit și în care trăește, și nu este

junimiștilor și în special spre lauda domnului Carp.

„Și acest lucru este următorul:

„Curajul, încăpăținarea ce domnia-sa pune întru apărarea programului său de guvernământ.

„Știu la guvern, a dis domnia-sa, dar' cu o condiție esențială sine qua non: să 'mi-se primească programul în liniile lui cele mari, cum voi primi eu să fie discutat în amănunte.

„Nu este acum nici locul, nici timpul de a vedea, dacă programul junimist este bun sau rău; — nu acestui program aducem laudele noastre.

„Noi lăudăm țaria și respectul credințelor politice.

„Într-o poziție ca cea de astăzi a junimiștilor, de o parte înaintea lor cu puterea și de alta cu programul, sunt grupări, care ar fi ales fără multă codire puterea și ar fi părăsit și schinguit programul lor.

„Junimiștii, și în deosebi dl Carp, nu au făcut astfel; au declarat, că părăsesc puterea și trec în opoziție întocmai cu același program, pentru a-l realiza pe cale constituțională și parlamentară, — dacă nu li se va acorda mijloacele necesare pentru a-l realiza pe cale constituțională și guvernamentală.

„Se perduse obiceiul unei asemenea corecții politice; revenirea lui în mijlocul lup-telor noastre o salutăm cu bucurie.

„Ținând cu putere la programul lor, junimiștii au dreptul să se numească un partid în formațiune, — un partid cu frumos viitor în țeară — dacă vor ține programul lor totdeauna în curent cu ceea-ce știința și timpul vor aduce nou în politica tuturor statelor.

„A-ți nesocoti programul, a fi giruetă, a te mlădia, nu după principiile credului tău politic, ci după poftele ce-ți inspiră puterea, — va să zică a-ți perde personalitatea ta deosebită, dreptul de a te numi partid politic, posibilitatea de a fi luat în serios astăzi sau mai târziu.

„Epoca", organul conservatorilor tineri, argumentează în următorul chip, că alegerea generalului Ioan Florescu la presidenția senatului n'a fost un act îndreptat contra guvernului, ci un act de independență parlamentară.

„Am fi dorit, ca actualul cabinet, despre al cărui respect pentru formele parlamentare nu ne îndoiim, să fi vădit în votul senatului dela 4 Noemvrie, nu un act de ostilitate față cu guvernul, ci un act de independență al parlamentului.

„Al-gerea președintelui este o cestiune de gospodărie interioară a parlamentului, în care n'are să intervină puterea executivă.

„Camera și senatul au dreptul și datoria să-și aleagă în deplină libertate de președinte pe acela, care oferă mai multe garanții, că desbaterile vor fi libere, și care, reprezentând mai exact parlamentul, se poată tracta de putere la putere cu guvernul.

„Acest „airea" este după părerea diaru-lui din cestiune dizolvarea camerelor și chemarea unui cabinet liberal.

„Asemenea și „Democrația", celalalt organ al liberalilor, crede, că este imposibil o alianță a junimiștilor cu conservatorii, concludând, că „dizolvarea camerelor se impune", cuvinte, care sunt puse drept titlu la articolul, din care extragem următoarele:

„Votul dela senat și atitudinea conservatorilor, cu o di înainte de vot și cu trei-patru zile după vot, — afirmarea limpede și categorică a „Rom. Lib.", că votul senatului

este o înfrângere a guvernului, — sînt dovezi de fapt, că noi am avut dreptate, când, dând cu bobii, am prevădit tocmai în mijlocul banchetului junimist, că o alianță a junimiștilor cu conservatorii nu va fi cu puțință.

„Alianța nu este o puțință, decât când: sau junimiștii renunță la individualitatea lor sau conservatorii, compromiși deja, vor renunța de a mai continua ca partid conservator.

„Din aceste alternative nu putem eși:

„Sau alianța se face pur și simplu numai în vederea puterii, și în acest caz junimiștii vor fi înghițiți și mistuiți de conservatori; sau alianța se face pe baza legilor d-lui Carp și în acest caz junimiștii s'odobesc pe conservatori, lipindu-le pe frunte, ca la nisea butelii, eticheta junimistă. În acest caz recunoaștem un triumf colosal al junimiștilor, o întemeiere de partid, o minune politică, o bătăie din picior napoleonean, de sub a cărui talpă ese și se întemeiază un partid nou, un partid regenerat, cum ție dl Carp.

„Amendouă aceste hpotese sînt imposibil de admis, și mai ales cea din urmă.

„Eată dar' starea politică a guvernului și a grupurilor, care își dispută puterea.

„Junimiștii sînt la putere, au guvernul și o minoritate în cameră și în senat, care se apropie de jumătatea numărului mandatarilor.

„Conservatorii, aleși sub drapelul junimist, au în parlament jumătate din numărul mandatarilor și vor să iee cu asalt guvernul.

„Parlamentul este astfel împărțit, încât junimiștii fără conservatori nu pot guverna, cu toate-că au guvernul în mână, ear' conservatorii fără junimiști, în cas când ar pute să formeze un guvern pur conservator, n'ar pute guverna cu același parlament.

„Dacă dar' junimiștii nu se duc dela guvern, va trebui să disolve parlamentul, dacă se duc și se ridică un guvern conservator, parlamentul earăși va trebui dizolvat.

„Junimiștii sau conservatorii, ori-care din ei vor deține puterea, dizolvarea se impune.

„Căci acesta este rolul prezidentului camerei ori al senatului față cu puterea executivă, ear' nu acela, pe care 'i-l asigurase dl Ioan Brătianu, adecă de subaltern la dispoziția ministerului.

„Nu numai că președinții corpurilor legiuitoare nu trebuie aleși după placul guvernului, dar' se cade ca ei să fie absolut independenți de guvern, în contra căruia ei pot fi chemați a apăra prerogativele parlamentare.

„Sperăm, că cel puțin acum guvernul, după-ce a făcut un act de autoritate exagerat, căutând să impună o persoană agreată la presidenția senatului, va voi să vadă în votul dela 4 Noemvrie, nu un act de vrășmașie, ci de independență a parlamentului.

„Și în loc de a recrimina în contra celui vot, sperăm, că el se va felicita, că țeara 'și-a dat un asemenea parlament, și se va nuiși cu atât mai multă stăruință spre a dobândi încrederea unor asemenea mandatar, încredere, de care va pute în adevăr să fie mândru, când o va obține.

„Telegraful Român" din București dă următoarea apreciere a situației, se înțelege din punctul său de vedere ca organ liberal opozițional:

„Cu ochii țintă la voinele țerii, se căutam mijlocul, cum în actuala situație destrăbălată s'ar pute aduce ordine, s'ar pute oeroti interesele publice, grav și adînc amenințate, ba chiar în parte compromise.

„Cele-ce se petrec în camere dovedesc:

„Că nici un grup nu are majoritate;

„Că deci nici unul nu poate să dea un guvern stabil, un guvern durabil, în care țeara să poată avé nu încredere, dar' siguranța, că în țienă se va pute ocupa de interesele ei.

„Dovadă despre aceasta este, că dl general Florescu nu s'a putut alege president al senatului decât cu concursul voturilor liberale, ear' junimiști au rămas numai 37.

„Altă dovadă mai este, că la cameră nici unul din cele două grupuri conservatoare nu va pute alege singur pe presidentul voit, fără concursul dinafară de întocmirea lor politică.

„Eată situația: ea e tare și iremediabil încurcată, dacă deslegarea o vom căuta numai în cercul celor două fracțiuni conservatoare.

„Și constituționalicesce și logic și moral, airea trebuie căutat remedii și numai airea se va găsi.

Cestiuni bisericesci.

(Urmare și fine.)

Nici aceea nu se poate lua aici în considerațiune, că în biserica comună serviciul dumnezeesc s'a ținut perondat românesc și s'erbesc; deoare-ce, precum se scie, chiar această împregiurare 'i-a îndemnat pe Români la despărțire de metropolia s'erbescă, ceea-ce legea le-a și permis, rezervându-li-se ca să-și poată valida pretenșiunile în ce privește drepturile la avere.

Din aceste motive judecătoria aceasta a treia, când se împartă valoarea averii bisericesci, a socotit, că numărul sufletelor are să-l aplice ca proporțiune sau chei, precum s'a stabilit în voinrea A. a., subscrisă și de delegații congresului bisericesc s'erbesc, și conform conscripțiunii oficiale C. a. din anul 1866, ce acușaii S'erbi încă au primit-o de basă la 1872 după atestarea sub O., și care conscripțiune prin urmare și acum aici a trebuit să se iee de basă, S'erbii fac $\frac{1}{6}$ și Românii $\frac{5}{6}$ părți din comuna bisericescă gr.-or. din Chineț, și această proporțiune numerică n'au dărîmat-o esențialmente nici conscripțiunile oficiale ulterioare din anii 1873 și 1880.

Fundul bisericeii încă s'a lăsat neîmpărțit în posesiunea acuatorilor români cu cea sarcină, ca din prețul de extimațiune $\frac{1}{6}$ parte să o plătească în bani S'erbilor acușai. Pentru-că acel fund (sau coală de carte funduară) este o apertinență a bisericeii și S'erbii nu ar pute să-și zidească lor o biserică pe $\frac{1}{6}$ parte din acela, sau dacă ar zîd, aceasta ar da ansă la conturbarea reciprocă în cultul dumnezeesc, la frecări perpetue și la certuri.

Suma de bani depusă la institutul de credit „Timișana" este avere bisericescă; se poate împărți fără nici o greutate; și cu privire la proporțiunea împărțirii au să se aplice aceleași dispozițiuni, ca la cealaltă avere bisericescă.

Dar' altă considerațiune se recere pentru cele trei sesiuni preoțesci, a căror origine se poate căuta în trecut până la donațiunea domniei de pământ, respective până la fundațiunea spre scopul acela, ca să servească de basă pentru susținerea celor doi preoți (unul preot român și altul preot s'erb.). Au și fost totdeauna și sînt astăzi încă în Chineț un preot s'erb și un preot român, care au posedat și posed cele 3 sesiuni egal împărțite între dîșii, și când Românii, cei în majoritate precumpnitoare, au suferit aceasta fără a ridica

o reclamațiune: prin aceasta au recunoscut dreptul egal al preotului s'erbesc. Prin urmare în această privință au trebuit aprobate dispozițiunile din sentențele judecătorilor inferioare, care dispozițiuni corespund și posesiunii faptice.

La împărțirea averii școlare — lipsind ori-ce dat, care ar pute să ne conducă în trecut la origine — a trebuit să se iee în socotină de o parte, că după O. este avere comună, ear' de altă parte să se iee în socotină menirea acelei averi, care adecă este pentru susținerea scoalelor și a învățătorilor la Români și S'erbi și pentru lipsele ce se ivesc pe calea dezvoltării. Sînt în Chineț două școale române și una s'erbă, doi învățători români și unul s'erb, a cărora susținere până acum încă a fost o sarcină a comunei bisericesci. În conformitate cu acestea de chei la împărțire a trebuit să se stabilească proporțiune de $\frac{2}{3}$ în favorul Românilor și $\frac{1}{3}$ în favorul S'erbilor. Aici a trebuit să se iee în considerațiune și aceea, că edificiile școlare și apertinențele acestora, — după declarațiunea măiestrilor, care au fost consultați la ocaziunea oculatei judecătorești, — nu se puteau împărți în natură într'un mod corespunzător, însă nimic nu împedea împărțirea fenațului și a grădinei suplinitoare. Drept aceea populațiunea acușatoare română, căreia rămân în natură și întregi edificiile școlare și apertinențele acestora ce le posed și acum exclusiv, se îndatorește a plăti populațiunii incusate s'erbe $\frac{1}{3}$ parte din prețul extimațiunii aelora, pe când pentru împărțirea în natură a fenațului și a grădinei suplinitoare, după proporțiunea stabilită, se îndrumă la procedura de execuțiune.

În privința celor cuprinse mai sus în punctul III. la partea dispozitivă din sentența de față se susțin neatînse sentențe judecătorilor inferioare, pentru-că în privința aelora nici o partidă n'a ridicat apelațiune.

Dispozițiunea cuprinsă mai sus în punctul IV. este motivată prin aceea, că amendouă părțile au interesul să ajungă cât mai curînd la o stare regulată și definitivă, și suma de rîscumpărare redusă aici comuna bisericescă acușatoare română poate să o plătească în decurs de 3 ani fără mare îngreunare; ear' acusata comună bisericescă s'erbă poate pretinde cu dreptul asigurarea ipotecară a sumei aceleia; și amendouă părțile au dreptul ca să încorporeze la cartea funduară dreptul lor de proprietate la imobile, precum li s'a judecat.

În fine curmarea reciprocă a speselor de proces o motivează circumstanțele procesului și pentru-că într-o-căva amendouă părțile au cădut cu cauza lor.

Buda p e s t a , 21 Septemvrie 1888.

Nr. 35.238/1888.

Decis.

Se dispune, ca această sentență dela judecătoria a treia să se comunice în formă autentică reprezentanților partidelor.

Buda p e s t a , 16 Octomvrie 1888.

Despărțimentul civil dela tribunalul regesc din Buda p e s t a .

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină Elisabeta a sosit la 21 l. c. în orașul Nauplio și de aici a plecat la Mikene. Maiestatea Sa Monarcul, după-cum anunță diarele din Viena, va pleca la Korfu, ca să facă o vizită Maiestății Sale Elisabeta.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny" publică următoarele schimbări de nume: Martin Schwarz în „Fekete"; George Heezkó în „Szirmai"; Nicolae Dănes în „Horvati"; Veniamin Braun în „Boronicai"; Maurițiu Stern în „Csillag".

Reprezentanța orașului Sibiu va ține în 26 l. c. după ameați la 4 ore o ședință extraordinară, spre a alege pe medicul veterinar și pe protocolistul magistratului, eventual un cancelar.

Tragere la semn campestră. Regimentul de infanterie Nr 31 a eșit astăzi pe șesul dela Poplaca pentru tragere la semn campestră.

Școalele de agricultură și industrie susținute de universitatea săsescă au fost cercetate în anul școlar 1887/88 de 1775 elevi. Școalele sînt 9: în Sibiu, Brașov, Sighisoara, Mediaș, Bistrița, Orăștie, Mercurea, Sebeșul Săsesc și Agnita. La aceste școale au fost înscriși preste tot 261 Români; în Brașov cei mai mulți: 146, apoi în Bistrița 23, în Orăștie 22, în Sebeșul Săsesc 12, în Mercurea 3, în Mediaș 4, în Agnita și Sighisoara căte 2, ear' în Sibiu 43. La școala agronomică din Bistrița între 11 elevi a fost și 1 Român.

Direcțiunea postelor e foarte dorită la Cluj. În „Kolosvár" cetim, că institutul de pensie al căilor ferate de stat are de gînd să-și clădească un palat mare pe piața lui Széchenyi și ar fi făcut dîile acestea ofert direcțiunii postelor din Sibiu, că e aplecat să clădească în noul palat anume un loc pe seama direcțiunii, care în toamna anului 1889 poate să-și stea la dispoziție. Domni clujeni

se vede, că nu sciu un lucru și anume, că direcțiunea postală a încheiat deja un contract pe trei ani cu proprietarul caselor, în care se află în Sibiu.

Încă un „agitator" pus la răcoare. Aflăm, că preotul catolic din Antalfalva, un veteran de 64 ani, Slav de naționalitate, a intrat la 15 Noemvrie n. în închisoarea de stat din Vaș, condamnat fiind, după-cum am anunțat în unul din numerii noștri trecuți, pentru agitațiuni antisemitice și panslaviste.

Balul din Botiz-Vosvareu. Primim din părțile sâtmărene următoarea întimpinare: „Acel bal pretins românesc n'a fost în 6 Octomvrie, ci în 6 Septemvrie, și a fost arangeat (ignorându-'i pe tinerii români de pe aici) de către odraslele tinere ale lui Atilla între ale căror nume au pus și numele aelor vre-o cățiva tineri români din Selăgiu, care și ei așa au ajuns pe invitările dela Botiz ca Pilat în Credu. Aceasta se vede și de acolo, că tot acești tineri selăgieni tot pe atunci (5 Sept.) au făcut o petrecere românească în hotelul „Horvath-Crasna" din Selăgiu. Nu sciu ce scop a putut să aibă respectivul, să se ocupe cu balul din Botiz acum după 2 luni, după-ce a fost publicată darea de seamă în foile ungurești din Sătmar, care erau furioase pentru-că s'au distribuit invitări și românesci (căci au fost și de acestea puțin). Pe poarta triumfală, pe care intrai la acest bal a stat scris cu litere roșii: „Isten hozott", ceea-ce dovedește mai elatant, că petrecerea a avut coloare ungurească și arangeatori n'au contat la Români. Acum și eu m'aș pute folosi de frasa aceasta în românește și să ție referitor la scirea din Nr. 254. „Bine ai venit", căci 'mi-se dă ocaziune să ating nisea cestiuni mai delicate referitoare la Români din părțile acestea amintite (ba și atinse) de molochul maghiarismului, dar' îmi rezervez observările pentru altădată. Punctum.

Principesa Maria de Wied, muma reginei României, va sosi pe la începutul lunii lui Februarie la București, unde va sta o lună de țile.

Câteva cestiuni metodologice.

(Studiu asupra unor capitole din „Logica" d-lui T. Maioreșcu. Ed. II. București 1886).

De Stefan Velovan

(Urmare.)

Vom întimpina poate obișcuțiunea, că aceste experiențe nu fac decât să întărească și ele adevărul amintitelor principii, a căror certitudine zace cu toate acestea în ele însele. Vine în barba, ce valoare poate să aibă certitudinea în idee pentru orientarea noastră în lumea ce ne încungiuță, dacă nu-și găsește aprobarea în aceeași lume? Sînt multe adevăruri, care încă nu 'și-au găsit aprobarea prin experiență. Avem însă datorită să nu uităm, că acestea sînt dobândite prin deducție din alte adevăruri, care sînt deja aprobate prin experiență. Când e vorba de axiome, principiul rațiunii celei mai suficiente este experiența.

Acceași părere pare-că o exprimă și dl Maioreșcu în nota ș-lui 55, pag. 132, când ție: „Exact vorbind, toate teoremele și definițiunile matematice sînt judecări de valoare generală și necesară cu propria lor evidență, adecă axiome. Căci toate se pot arêta ca intuiții directe ale raporturilor de mărimi fie la figurile geometrice, fie la succesiunea numerelor aritmetice". Mai târziu adaugă: „Nasce chiar întrebarea, dacă în multe casuri adevărul geometric nu s'ar pute dovedi mai bine printr'o intuiție directă, decât cu înlanțuirea silogistică etc." Axiomele sînt și ele rodul teoretic al raționamentului inductiv. Certitudinea lor, ca și a ori-cărei judecări generale, se razimă pe mulțimea experiențelor, din care s'a indus și prin care s'a adevărit. Raporturile simple exprimate prin axiome tocmai în urma conținutului lor simplu au o imensă sferă de experiență și atât de bogată, încât e cu neputință, ca un om înzestrat cu organe sensuale sănătoase să nu fi făcut un număr considerabil de experiențe, a căror inducțiune să-și întărească certitudinea nexului până la un grad extraordinar de evidență. Eată cauza pentru-ce certitudinea axiomei este atât de mare. Nu principiul metafisic imaginat al rațiunii suficiente este razi-mul acestei certitudini, ci raporturile concrete de coexistență ori succesiune, din care prin inducțiuni nenumărate s'a scos faptul nexului constant, ele sînt cauza evidenței. Dacă ni s'ar cere definiția axiomei, am ție, că sînt judecări de ordine cea mai înaltă sau judecări generale dobândite prin ultimele și cele mai dese analize ale sensațiunilor.

Am numit axiomele din adins judecări generale, pentru-ca să facem o deosebire între judecări generale și universale. Când tindem la această deosebire, o facem cu scopul, de a indica și aici o altă margine a gîndirii omenești, care nu se poate călca fără-ca logica să rupă legătura ce trebuie să o imprene cu științele speciale și prin chiar aceasta să devină nefolositoare acestor din urmă.

Am vădit, cum prin raționament inductiv se induc noțiunile ori legile, căutând a stabili raporturi de coexistență ori succesiune constantă pe temelii unui număr oarecare de experiențe concrete, care s'ervesc ca premise. Am vădit, că aceste raporturi sînt

la convingerea, că iubire și cumpătare sînt la urma urmelor același lucru: împlinirea voinei de a fi. Căci dacă cumpătarea e acel vecinic „nu, nu și ear' nu" prin care ne afirmăm pe noi înșine, iubirea este tot abnegațiune, vecinicul „da, da și ear' da, cu toată mulțumirea nu".

Dar'...

Nici un „dar'!" Ioan Slavici.

Fericire casnică.

— Novela. —

De contele Leo Tolstoy.

Traducere de Gil.

(Urmare.)

Pe atunci avusem sentimentul ca-și-când sub gluma aceasta ar sta ascuns un înțeles serios; dar' Catia nu permitea bucurioasă ca să ne ocupăm noi atât de ușuratec cu eroii din romanuri.

„În veci paradoxale!" grăi dînsa — „fi sincer: n'ai fi încă d-ta nici când unei femei, că o iubesci?"

„Nu am dis-o nici odată și încă nici o singură dată nu 'mi-am îndoit genunchii înaintea unei femei", — răspunde el zîmbind, — „și asta n'am să o fac nici în viitor".

Da, el n'are să-și spună deloc că mă iubesc, socotînd, aducându-'mi viu aminte de această conversație. El mă iubesc și eu o sciu. Și toate opintirile lui, de a apăre indiferent, nu pot să-și iee această convingere.

În seara aceasta a vorbit foarte puțin cu mine; dar' în fiesce-care cuvînt al seu,

adresat Cătiei ori Sonjei, în fiesce-care mișcare, în fiesce-care privire recunoscu amorul lui; eu nu mă mai îndoiam de el. Singurul lucru, care mă mai nedumeria și necăjia, era, că mai ținea de trebuință, de a 'mi-'l tăinuși și de a simula răcoală, pe când totul era atât de deslușit și noi puteam fi atât de ușor, atât de nesilit fericiți, — atât de nesfîrșit de fericiți.

Dar' de altă parte mă tortura, ca-și-când aș fi comis o crimă, că de ce am intrat în florărie la dînsul. Îmi era totdeauna ca-și-când ar trebui să încete acum de a mă mai stima și ca-și-când s'ar fi supărat pe mine. După ceaiu mă pusei la pian și el veni după mine.

„Cîntă ceva; tare de mult nu te-am aușit cîntînd", — ție el, când mă ajunse în salon.

„Bucuroș... Sergey Michaylici!" — ție-sei eu privindu-'i oblu în ochi. „Dar' d-ta nu te-ai supărat pe mine?"

„Oare pentru-ce?"

„Pentru-că n'am ascultat ađi după ameađi de d-ta", — ție-sei eu roșind.

El mă înțelese, scutură din cap și încep să zîmbească. Și acest zîmbet îmi spunea, că se supărase nițel la tot casul, dar' că acum nu mai simte în sine putere să fie supărat.

„A trecut, așa e, și noi ear' sîntem amici buni?" — ție-sei eu punându-'l la pian.

„De sigur!" — răspunde dînsul.

(Va urma.)

cu puțință să mă iubesc pe mine însumi lipindu-mă de mulțumirile sufletesci, pe care nu-mai iubirea a toate 'mi-le poate da, nu este cu puțință, ca într'o lume, pe care n'o iubesc, să nu mă simt fugar, străiu, pribeaș fără de căpătăiu și dușmănit ca Ovrenul legendar de tot ceea-ce este dimpreună cu mine.

Dar', — vei răspunde tu, — tot tu 'mi-ai dis, că dacă iubesc cu adevărată iubire, nu voi face ceea-ce iubii mei cer dela mine, ci numai ceea-ce eu însumi cred, că e bine să fac.

Foarte firesc! — Căci numai aceasta poți să o faci cu toată mulțumirea, și nu din iubire faci ceea-ce nu faci cu toată mulțumirea.

Iubesc, amice, cât numai poți să iubesci, dar' păstrează-'ți bunul cumpăt, când e vorba de manifestarea iubirii tale, căci nu slăbiciune, ci țierie este iubirea; și dacă iubirea ne face buni și blândi și îngăduitori, dacă iubirea ne dă țieria, de a ierta pe cei-ce ne-au făcut rău și de a ne umili noi înșine mai bucurioasă decât ce să umilim pe alții, tot iubirea ne face și drepti, tot ea ne dă și țieria de a fi aspri, neînduplecați și neîndurați.

Mânia, ura, pornirea pătimașă, se pot consuma prin fapte rele; slăbiciunea se poate consuma prin prisosul de fapte bune: iubirea nu se consumă nici odată; căci, întocmai precum prea multă cumpătare nu e cumpătare, prea multă iubire nu este iubire.

Și n'ai, iubite amice, decât să te închiđi între patru păriși și să te gîndesci și ear' să te gîndesci, pentru-ca să ajungi și tu

cu atât mai necesare, cu cât le-am găsit ca elemente constante în mai multe cazuri concrete. Am acceptat, că gradul lor de certitudine atîrnă dela mulțimea experiențelor ce au servit inducțiunii lor. Dacă în șase cazuri am descoperit același raport constant, pe care îl exprimăm în concluziune; urmează oare, ca și în al unsprezecelea caz să se adevărească același raport și că va trebui nesmintit să se alăture și el la sfera noțiunii ori legii deja statorite? Afirmând aceasta în mod absolut, am fi nevoiți să afirmăm și aceea, că o noțiune ori o lege odată formulată nu se mai poate modifica, că ea este un raport perfect de o certitudine absolută. Numai sub aceste condițiuni o putem numi universală. Ne punem întrebarea: Ce exprimă o judecată dobandită prin inducțiune? Răspundem: Nimic mai mult decât ce se găsește în casurile concrete exprimate prin judecățile particulare ori singulare, care au servit ca premise. Numai casurile deja observate constituie sfera sigură a unei noțiuni ori legi. Astfel ori-ce judecată dobandită prin generalizare inductivă, fie chiar și axiomă, n'are cuvinte de a se numi universală, ci numai generală. Universalitatea este o anticipațiune precipitată a casurilor viitoare, care o pot da de rușine, de câte-ori o noțiune ori o lege ajunge a fi modificată prin vre-o nouă experiență și s'ar întâmpla să o contrarieze. Progresul științelor n'ar avea înțeles, dacă experiențele n'ar avea să îmbogățească sfera unei noțiuni ori legi, înălțând certitudinea lor prin noue verificări, sau dacă experiențele viitoare n'ar mai pute să le modifice, desaproband formularea lor actuală și necesitându-le a se constitui de nou și în alt chip. O judecată universală, a cărei certitudine are trebuință de continue verificări ori poate adîmăne să fie chiar trasă la indoială n'are încă cuvinte de a se numi universală. Universală va fi o judecată, când toate experiențele relative la raportul ce exprimă vor fi terminate; prin urmare când acest raport va fi dobandit o certitudine absolută. Cum se poate, ni se va dice, „omul e muritor“ să nu fie oare o judecată universală? Se poate foarte bine. Ceea-ce scim sigur este, că toți oamenii de până acum au murit. Când vom întâlni încă o ființă, în care găsim toate notele cunoscute din oamenii deja morți, vom puter să afirmăm mai dinainte, că și nota muritor trebuie să fie coexistentă cu ele, însă garanța pentru această coexistență o primim numai în măsura certitudinii ce ne ofer casurile oamenilor deja morți, și această certitudine, mulțimea experiențelor istorice și actuale, credem, că e destul de mare. Când dicem „omul e muritor“, se înțelege, că noțiunea om nu cuprinde încă în sfera ei și pe cei vii, asupra cărora această coexistență încă nu s'a adevărit. Avem cu toate acestea în experiențele făcute o certitudine suficientă, ca să fim pregătiți pentru o nouă confirmare a judecății, că „omul e muritor“. O judecată însă, a cărei sferă de experiențe nu este încă încheiată, nu înfățișează formula abstractă și a acelor experiențe, care încă nu s'au făcut; prin urmare nu este universală. Și așa sînt toate judecățile generale ale omului. Ne-am alătura părerii acelor, care dice, că deducțiunile din judecăți generale nu sînt decât tropotiri în loc, și am fi îndreptățiți să o dicem, dacă judecățile generale ar fi universale. Sînt multe judecățile generale, care își vor păstra poate pentru totdeauna talia actuală; ele au prospectele cele mai mari de a fi universale; sîntem însă dator să nu uităm, că numai experiențele rezultată din aplicarea deductivă a acestor judecăți e singurul criteriu al certitudinii lor, și până când această experiență nu va fi terminată, ele nu se pot numi universale. Omul se nu creadă, că e însuși Dumnezeu, ci numai „după chipul și asemnarea lui“. Tocmai în recunoașterea acestei mărginiri sînt date condițiunile progresului și numai această mărginire poate netești omului calea spre înaintare fără decepții șguduitoare.

Eată o nouă grabă a filosofiei moderne, o nouă alunecare în sfere infinite, un nou zor de a părăsi marginile puse gîndirii omenești. Ni se pare, că știința de astăzi a primit rolul contrar spiritului lui Plato, care se vaieți în „Phaedros“, că unul din armăsarii sei superbi nu poate ține cursul carului înaripat la înălțimea țărilor olimpici, pentru-ca să poată zări vecinici adevăr. Știința de astăzi, ameiță de acele regiuni, pare-că se teme de celalalt armăsar, care o amenință cu asvîrlirea preste granița pusă cugetării omului.

(Va urma.)

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

Conv. Lit.

cese extraordinare, de care a fost însoțită în-
trebuințarea de Safe Cure a lui Warner, dar
nu am dat acelor îndicări nici o atențiune.
Un cas însă 'mi-a dovedit învederat, că acest
preparat are putere vindecătoare. Pacienta a
frecut deja prin două convulsii, o dovadă
destul de eclatantă, că a intrat o otrăvire de
urin, și a fost tratată de o mulțime de me-
dici, fără de a fi făcut cel mai mic progres
spre îmbunătățire. Soțul pacientei m'a întrebat
pe mine și pe profesorul . . . despre greu-
tatea boalei și despre aceea, dacă nu avem
ceva în contra întrebuințării de Safe Cure a
lui Warner. După-ce a luat 21 de sticle din
acest medicament, dama s'a fost restaurat.

„In urma acesteia am prescrip Safe
Cure a lui Warner în casuri de boală Bright-
nă, podagră, reumatism cronic și la toate
cele boale, care se bazează pe existența de
acid de urin în corp și pe reținerea aceluia
în circulațiune, precum și pe incapacitatea
rărunchilor, de a-l sonda pe acela. E ușor
de înțeles, că am întipinat multă rezistență
la colegii mei; dar' acolo, unde 'mi-a succes
a îndemna pe un medic ca să întrebuințeze
acest medicament, a avut efect și 'și-a căștigat
un aderent.“

Prețul dela Safe Cure Diabetes a lui
Warner e doi fiorini și se poate căpeta în
cele mai multe farmacii. Broșura se va tri-
mite gratuit și franco, a se adresa: H. H.
Warner & Comp. în Pojon.

POSTA ULTIMĂ.

Budapesta, 23 Noemvrie n. Casa
deputaților. Cu prilegiul desbaterii
asupra proiectului pentru răscurpărarea
regaliilor, deputatul Ed. Steinacker a
acusat guvernul și parlamentul
de apăsarea naționalităților. Preș-
edintele 'l-a îndrumat la ordine, de-
clarând, că aceasta ar fi o seducere a
străinătății, căci e fapt netăgăduit, că
nicăiri pe rotogolul pământului naționa-
litatele nu se bucură de atăta libertate.
ca și în Ungaria. (Aclamări viue). Mi-
nistrul-președinte Tisza a șis, că
Steinacker a voit să mulțumească
astăzi guvernului și parlamentului în
felul acesta pentru despăgubirea regali-
lor ce le-o oferă Sașilor, cu toate-că pe
Fundul-Regiu nu au existat nici odată
regalii și aci statul putea să introducă
monopolul fără nici o răscurpărare.
El regretă, că Sașii atăt de
bravi au conducători atăt de
nenorociți, fără de a căror clopotire
Sașii 'și-ar împlini cu credință dato-
rița cătră patria lor, care nu 'i-a per-
secutat nici odată. El sperează, că
a cuși va trece timpul profesilor
falși.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 24 Noemvrie n. Casa
deputaților. Ministrul-președinte pre-
sentează proiectul de lege pentru
prolongirea pe un an a convenției
financiare între Ungaria și
Croatia.

Deputatul Ugron anunță o in-
terpelațiune cu privire la infante-
ristul, care fii chinuit la compania a
14-a din regimentul Molinarty.

Secretarul de stat Weckerle nu
ține legea regaliilor drept o nova-
țiune periculoasă, ci drept o reformă
necesară, care va face sfirșit în unele
părți ale țerii unor impregiurări abnor-
male și va introduce pretutindena o
contribuțiune egală. Orașele numai atunci
pot participa la un prisos de căștig,
dacă statul își va acoperi spesele. După
acestea desbaterea s'a închis.

Petersburg, 24 Noemvrie n. Sciri
din Taganrog anunță, că douăspre-
cece vase cu vîntrele au înghe-
țat, dintre care cinci s'au cu-
fundat. Șese-deci-și-trei marinari au
scăpat pe far. Partea cea mai mare din
ei a și ajuns dela far la Taganrog. La
cincisprecece din ei le-au degerat extre-
mitățile. În 19 l. c. s'au mai cu-
fundat încă două vase cu vîntre-
le. În 22 Noemvrie a succes unui
vapor de răsboiu a străbate până la far.

Atena, 24 Noemvrie n. Ședința
camerei a fost foarte șgomotoasă din
causa unei interpelațiuni, care acasă pe
ministrul justiției, că ar fi protegiat cri-
minaliști. Ministrul a respins cu indig-
națiune aceste acuse. Camera a aprobat
procederea ministrului.

Roma, 24 Noemvrie n. Canoniera
franceză „Etandard“ a luat schițe
topografice despre insula Magdalena.
După-ce autoritatea militară a dispus
supravegherea canonierei, ea a plecat
în direcțiunea insulei Corsica. Diarul
„Riforma“ sperează, că ministrul de
marină va purta de grije, ca asemenea
lucruri să nu se mai întemple.

Bibliografie.

A apărut: Vol. I. din Istoria Românilor
din Dacia Traiană, de A. D. Xenopol,
profesor la universitatea din Iași.

Un volum 630 de pagini mari în 8°.

Volumul acesta expune în mod critic și
pe basă documentală istoria formațiunii națio-
nalității românești din timpurile cele mai vechi
până la întemeierea principatelor.

Este împărțit în 4 capitole:

I. Dacia anti-romană.

II. Dacia sub Romani.

III. Năvălirea barbarilor, perioada I. Ro-
mâni în munți.

IV. Perioada II. începuturi de stat. —

Mai bine de o mie de note cuprinde bogatul
material istoric, din care expunerea a fost
extrasă.

Acest volum este cel întâiu din cele 6,
care vor forma întreaga publicațiune.

Volumurile viitoare vor apăre în inter-
vale de 6 luni și vor cuprinde materiile ur-
mătoare:

Volumul II.: Dela descălecarea până la
Mihaiu Viteazul.

Volumul III.: Dela Mihaiu Viteazul până
la Matei Basarab și Vasile Lupu.

Volumul IV.: Dela Matei Basarab și
Vasile Lupu până la Fanarioți.

Volumul V.: Epoca Fanarioților.

Volumul VI.: Istoria contemporană dela
1821—1862 și indicele.

Volumul se află deus la librăria Sococ,
Haiman și Alcalay în București.

Fiecare cumpărător este rugat a însemna
numele și locuința în carnetul ce 'i-se va pre-
senta, spre a se sci unde să 'i-se comunice
volumurile următoare.

Poesia lui Eminescu: „Ce te legeni,
codrule“, o aflăm tradusă în versuri în ulti-
mul număr al revistei literare din Germania
„Illustrirte Zeitung“.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de țile:

— la răsul după Ioan Magyar (din Do-
brács-Apát) la tribunalul reg. din Sătmar-
Nemetii;

— la răsul după Dr. Teodor Filkeni
la tribunalul reg. din Bistrița.

Posturi vacante:

— Un post de servitor adj. la judecătoria
cerc. din Strigoniu, cu salariu de 240 fl.,
relut de cuartir 40 fl. și pentru vestiminte
50 fl. — A se adresa până în 15 Decem-
vrie st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la judecătoria
cerc. din Vasvár, cu salariu de 240 fl., relut
de cuartir 40 fl. și pentru vestiminte 50 fl. —
A se adresa până în 31 Decemvrie st. n. a.
c. la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Rudolfs-
gnad (ctt. Torontál) prelungă 100 fl. cau-
țiune; remunerațiune 180 fl., paușale 40 fl.
și ca anmanuar 28 fl. — A se adresa la
direcțiunea postală în Timișoara.

— Un post de magistru postal în Körös-
liget (ctt. Maramureșului) prelungă 100 fl.
cauțiune; remunerațiune 150 fl., paușale 40 fl.
și ca anmanuar 12 fl. — A se adresa în
trei săptămâni la direcțiunea postală în Ca-
șovia.

— Un post de practicant în drept cu diurnă
la judecătoria cerc. din Șomcuta-mare. —
A se adresa în două săptămâni la autoritățile
competente.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 24 Noemvrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Medial lunar 756.11)	Temperatura după Celsius.	Maximul și minimul de temperatură	Direcți- vântului
Observată	Diferența din prezius		
733.8	+0.7	-2.4 +2.6 -4.6	NV

Dia țeară, 22 Noemvrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Tempe- ratură Celsius	Vîntul direcți- a	țaria
Budapesta	763	-2.0	S	1
Sătmar	765	-1.6	N	2
Cluj	765	-4.2	V	1
Orșova	764	+3.5	V	1
Timișoara	767	-0.0	—	—
Arad	764	-1.3	SV	1
Panciova	764	+2.0	NV	2

Sosiți în Sibiu.

La 24 Noemvrie n.

Hotel „Imperatul Romanilor“. Iuliu Roth din
Brin; Francisc Madar din Lugeneau; Ioan Szabo din
Dej; toți comercianți. Gregoriu Sima din Cărpiniș.

Hotel „Melzer“. Dr. Sachsenheim din Feldi-
oara. Geza Kovács mag. postal din Brașov.

Economie.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuite în 8 și 9 Noemvrie st. v. 1888.

Tettene lui Schmirer, orz 1040 hect.,
4.95 lei. Tettene lui Schmirer, orz 1600 hect.,
4.95 lei. Tettene lui Schmirer, orz 1750 hect.,
4.95 lei. Tettene lui Schmirer, orz 1800 hect.,
5.50 lei. Cusoff lui Nicolopulo, grâu 1750
hect., 10.45 lei. Emberico lui Nicolopulo,
grâu 2700 hect., 10.70 lei. Emberico lui
Nicolopulo, grâu 2300 hect., 10.50 lei.
Emberico lui Millas, grâu 4400 hect., 8.90
lei. Evloghio lui Feitler, grâu 3800 hect.,
10.60 lei. Cațica lui E. Cahen, sęcără 1900
hect., 5.50 lei. Petcu lui E. Cahen, sęcără
2240 hect., 5.50 lei. Bach lui Feitler, sęcără
2520 hect., 6.32 1/2 lei. Tettene lui Schmirer,
sęcără 3900 hect., 5.25 lei. Tettene lui
Schmirer, sęcără 6200 hect., 5.27 1/2 lei.
Goldman lui Carnevali, ovės 900 hect., 8.30
lei. Vamvuri lui I. Dreyfuss, orz 2900 hect.,
6.17 1/2 lei. Cazanova lui Schmirer, orz 3500
hect., 5.30 lei. Bach lui L. Mendl et Comp.,
orz 2000 hect., 5.60 lei. Bach lui L. Mendl
et Comp., orz 1700 hect., 5.60 lei. Bach lui
L. Mendl et Comp., orz 2200 hect., 5.60 lei.
Bach lui L. Mendl et Comp., orz 1500 hect.,
5.20 lei. Cazanova lui Feitler, sęcără 3900
hect., 5.40 lei. Mersing lui Petricioni, grâu
1600 hect., 9.50 lei. Evloghio lui Emberico,
orz 1800 hect., 5 80 lei.

Agio 2.10 %.

Operațiile efectuite în 10 Noemvrie st. v. 1888.

Chrisoveloni lui Feitler, sãm. de în 5500
hect., 14.05 lei. Lombardo lui Marchiani,
grâu 1440 hect., 9.82 1/2 lei. Lombardo lui
Marchiani, grâu 5300 hect., 9.82 1/2 lei.
Bach lui L. Dreyfuss, grâu 10.200 hect.,
10.27 1/2 lei. Bach lui L. Dreyfuss, grâu
11.600 hect., 10.27 1/2 lei. Perlea lui Peirano,
grâu 1800 hect., 11.52 1/2 lei. Perlea lui
Peirano, grâu 1500 hect., 11.32 1/2 lei. Perlea
lui Peirano, grâu 1150 hect., 9.17 1/2 lei.
Perlea lui Peirano, grâu 550 hect., 10.97 1/2
lei. Cusoff lui Christoforato, grâu 1800 hect.,
10.20 lei. Cusoff lui Christoforato, grâu 3100
hect., 10.85 lei. Cavadia lui Marchiani, sęcără
2400 hect., 5.75 lei.

Agio 2.10 %.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 23 Noemvrie. Grâu hectolitru
76—82 chilo fl. 4.10 până fl. 4.90, grâu mestecat 70
până 74 chilo fl. 2.90 până fl. 3.70, sęcără 70 până 75
chilo fl. 3.— până fl. 3.40, orz 60 până 66 chilo
fl. 3.10 până fl. 3.50, ovės 40 până 50 chilo fl. 1.70
până fl. 2.10, cucuruzul 70 până 75 chilo fl. 3.60 până
fl. 4.—, melașul 76 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50,
crumpene 68 până 72 chilo fl. 1.20 până fl. 1.40,
sementă de cânepă 49 până 51 chilo fl. 3.— până
fl. 3.50, mazerea 76 până 82 chilo fl. 5.— până
fl. 6.—, linteă 78 până 84 chilo fl. 9.— până fl. 11.—,
fasolea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, păsat
de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 15.—, fînă Nr. 3
100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—,
slămină 100 chilo fl. 62.— până fl. 65.—, unsoarea
de porc fl. 64.— până fl. 66.—, sêu brut fl. 18.—
până fl. 20.—, lumini de sêu fl. 32.— până fl. 34.—,
lumini turnate de sêu fl. 34.— până fl. 36.—, sâpunul
fl. 18.— până fl. 20.—, fîn 100 chilo fl. 1.40 până
fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de foc
uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.50, spirital p. 100
l. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 32 cr.,
carnea de vițel 26 până 36 cr., carnea de porc 42
până 46 cr., carnea de berbeco 20 până 24 cr., ouș
10 cu 20 până 25 cr.

Piața din Mediaș, 22 Noemvrie. Grâu hectolitru
fl. 4.50 până fl. 5.—; grâu mestecat fl. 3.50 până fl. 3.80
sęcără fl. 3.20 până fl. 3.50; orșul fl. — până
fl. —; ovșul fl. 1.60 până fl. 1.70; cucuruzul
fl. 3.— până fl. 3.50; seimța de cânepă fl. 3.— până
fl. 3.50; crumpenele fl. 1.20 până fl. 1.40; melașul
hectolitru fl. — până fl. 10.—; mazerea fl. 4.—
până fl. 4.50; fasolea fl. 5.— până fl. 5.50; linteă
fl. — până fl. —; chiminul (șęcureau) fl. — până
fl. 40.—; sêu brut 100 kilogrami fl. 17.— până
fl. 22.—; lumini de sêu veseate fl. 36.— până fl. 38.—;
unsoarea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slămină fl. 64.—
până fl. 66.—; cânepa fl. 34.— până fl. 36.—; fînul
fl. 1.30 până fl. 1.60; sâpunul 100 bucăți fl. 24.—
până fl. 30.—; spirital gradul 12 cr.; carnea de vită
chilo — până 32 cr.; carnea de vițel 24 până 32 cr.;
carnea de porc — până 44 cr.

Piața din Cluj, 23 Nov. Grâu: 6—6 fl 80 cr.,
sęcără 4 fl. 30 cr. —50 cr., porumb 3 fl. 80 —4 fl.,
ovės fl. 4.— până fl. 4.40 per mm.

Fână: Nr. 0 15 fl. — cr., Nr. 1 14 fl. 50 cr.,
Nr. 2 14 fl. 10 cr., Nr. 3 13 fl. 60 cr., Nr. 4 13 fl. 25 cr.,
Nr. 5 13 fl. 75 cr., Nr. 6 12 fl. — cr., Nr. 7 11 fl. 50 cr.,
Nr. 8 9 fl. 90 cr., Nr. 8 1/2 9 fl. — cr., Nr. 9
7 fl. — cr., grîș 4 fl. 75 cr., țărțe 3 fl. 75 cr.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,
anunțuri de căsătorie,
anunțuri funebre, placate,
bilete de vizită,
conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesc în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte de asemenea.

Condițiile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția Institutului.

A eșit de sub tipar:

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barciannu,
odin, paroh gr.-or. în Reginari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat

de
Dr. D. P. Barciannu.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Chiar acum a apărut:

Partea II. Germână-română.
1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. — 10 lei.

Depozit general

pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,
București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

Comasările

de
IOAN CORNEA,
inginer diplomat.

Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Călimdarul Poporului

pe anul comun
1889.

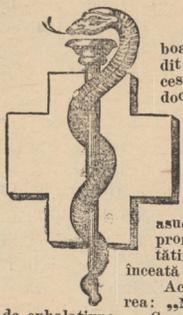

Cuprinsul: Călimdarul astronomic și bisericesc. — Cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1889. — Genealogia regenților europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile vechi și nouă. — Scala timbrelor. — Todorica, poveste. — Dacă vrea Dumnezeu, narațiune populară, de Nicu G. a. e. — Economice: Cultura inului. — Șoarecii de câmp. — Gardurile vii. — Poezii: „Ochiul lui Bogdan”, baladă de Ciru Economu. — „Deosebite arme”, de Ioan Nenitescu. — O, suflet!...”, de Duiliu Zamfirescu. — „Freamet de codru”, de Mihail Eminescu. — „Scrisoare, de Veronica Micle. — Câteva credințe ale Românilor. — Doine populare. — Anecdote populare: Lupul și oierul, de Th. D. Speranță. — Grecii la temniță. — Și așa se potrive! — Liturgia unui mocan. — Mie-mi e urită gâlceava. — Bun răspuns! — Țiganul în tovărășie cu Românul. — Ei, nechează, las' că nu știu! — Vitejia Țiganului. — Țergurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România.

Numai 20 cr. exemplarului.

Văndătorilor se dă un rabat de 20%.

„Tuberculosă“ „Asthma“

Phthisie. Oftic. Lipsă de respirațiune.
Catar bronchial cronic

boale de plămâni trecuți pe tot de incurabile; dar acum s'a dovedit neîndoielnica lor curabilitate în toate cazurile. — Ateste despre acest lucru la aparență de necrețut dela profesori de universitate, dela doctori în medicină și un număr puternic de adrese de mulțumită pline de bucurie dela cei curați stau fiecărui la dispoziție în copie autentică, gratuit și franco. — Succesele de cură strălucite și durabile, dovedite prin ateste, chiar și acolo, unde alteora nu a mai ajutat nimic, prin întrebuintărea

Exhalatiunii de gasuri (Rectal-Injection)

consistă în grabnica dispărere a tusei, a flegmei, a frigurilor, a asudării de noapte, a lipsei de respirațiune etc., în reînnoțirea promptă a somnului sănătos, în pofta de mâncare și în creșterea greutatei corpului chiar până la 6 chilo în 6 săptămâni. — Procesul boalei înceată cu desăvârșire chiar și în cazuri desperate.

Acestor succese de cură notorie nu rămâne decât a alătura observa-rea: „Nici un bolnav de plămâni“ se nu trăgăneze cu aplicarea curei de exhalatiune. — Cura nu e molestătoare, nici distrugătoare, și e garantată fără boale de consecuență. — Aparatul de exhalatiune de gas c. r. priv. (Rectal-Injector) pentru medici și pentru întrebuintare proprie, cu îndrumări și apertinențe pentru producerea gasului fl. 8.—, cu gasometrul fl. 10.— bani gata ori cu rambursă postală.

[629] 6—52

Dr. medic. Altmann,
Viena, VII. Mariahilferstrasse Nr. 70.

† P. A. X.

Mănăstirea Benedictinilor, Seckau I. Knittelfeld în Stîria, 29 Iulie 1888.

Stimabilele Domnule Doctor!

De un an încoace sîntem în posesiunea renumitului D-tale aparat de exhalatiune de gas, acela nu numai aici s'a adeverit de excelent, ci și în alte mănăstiri ale congregațiunii noastre. Cu distincă stimă
Pater Placidus Berner, O. S. B.

Avis pentru coruri vocale.

Cântări ocazionale pentru sfințele sărbători ale Crăciunului:

Trei colinde populare

intocmite
pentru cor mixt — pentru cor de bărbați

de
George Dima.

- a) O, ce veste miunată!
- b) Doamne Isuse Christoase!
- c) La nunta ce s'a-ntemplat în Cana-Galileei.

[651] 1—3

Prețul unei colinde (în partitură) 1 fl. v. a.

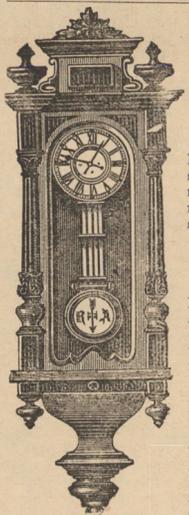
A se procura dela compositor, Sibiu, strada Urezului Nr. 19.

Minune în ce privesce ieftinătatea!

Negustorie
de
expediție
„la coroana ung.“

Cea dintăiu
negustorie de expediție vieneză
„la coroana ung.“

trimite pretutindenea prelungă rambursă postală următoarele mărfuri, care se vînd în calitate excelentă cu prețuri necrețut de ieftine.

Numai fl. 7.85

costă un splendid ajustat
orologiu cu pendulă
cu garanție de 5 ani.

Orologele acestea sînt în lăci de lemn de nuc bogat sculptate în stil gotic, cam 1 m. de lungi și 35 cm. de late, montate cu sticlă, cu garniseală fină poleită, și au un mecanism aproape neruinabil.

Cheia de tras e dublă, orologiu este regulat pe secundă, așa că un astfel de orologiu cu pendulă nu-1 întrece nici un orologiu înalt privesc mesur excelent, și este și cea mai frumoasă și mai bizuțită mobilă.

Lada pentru pachetare se socotese în 70 cr.

Numai fl. 2.50

costă un splendid ajustat
orologiu de părete cu aparat de trezit cu clopot, în ramă de lemn de nuc cadran ce luminează de sine, umblă și trezește punctual.

ramă de lemn de nuc cadran ce luminează de sine, umblă și trezește punctual.

Numai fl. 3.90

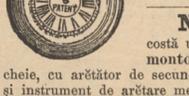
costă un orologiu de trezit francez de bronz, cu aparat de trezit cu sunet clar, o decorație pentru orice cinie, pentru casă, pentru și în călătorii, cu un mecanism durabil pe vecie ce umblă punctual și corect.

Numai fl. 4.50.

costă un excelent orologiu de argint-nickel de buzunar, cu un mecanism excelent și regulat, cu un toc splendid gîloșat cu sticlă de cristal, foarte frumos.

Numai fl. 5.25

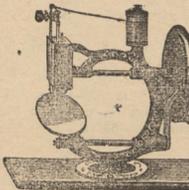

costă un orologiu de buzunar-remontoir de argint-nickel fără cheie, cu arătător de secunde bine regulat, sticlă plană și instrument de arțare mecanic. Mai departe același orologiu remontoir din argint veritabil de 13 carate fl. 8.50.

Mașină de cusut pentru familie

de cea mai nouă construcție costă, în loc de 15 fl., acum numai fl. 5.50

Garantez pentru excelența prestare și pentru împunsătura frumoasă și regulată a acestei mașini de mână. Lucrează ușor, frumos și tare, aproape ca orișicare mașină mare, coase toate materiile fără excepțiune, fie fine ori dure, face după plac împunsături mari, mijlocii ori de tot mici, este după cele mai nouă experiențe mecanice-tehnice durabil construită din cel mai bun material și se expediază împreună cu toate recuizitele ce-i aparțin și cu instrucțiunea de folosință.

Toate cu 97 cr.

97 cr. 1 pălărie bărbătească din pălă moale în toate colorile.	97 cr. 1 cămașă bărbătească din șifon fin, creton sau oxford.	97 cr. 1 păr. ismene bărbătescă din pânză de casă, lucru trainic.	97 cr. 12 buc. batiste chivite cu bordură.
97 cr. 1 cămașă femeiească cu broderie, din cel mai fin șifon.	97 cr. 1 corsetă de noapte cu broderie, din cel mai fin șifon.	97 cr. 1 păreche ismene femeiești cu broderie, din cel mai fin șifon.	97 cr. 1 sucnă, des împletită, călduroasă ca blana.
97 cr. 6 părechi de ciorapi de o culoare sau vîrgați.	97 cr. 3 păr. de ciorapi pentru dame, calitate bună.	97 cr. 1 peptar de lână pentru domni și dame.	97 cr. 1 păreche ismene de lână (sistem. Jäger pentru domni.
97 cr. 1 față de masă bună, damast ori colorată.	97 cr. 6 serviete, albe ori colorate, muștră de damast.	97 cr. 6 merindare, în sur cu vîrgi.	97 cr. 6 ștergare, muștră de carro, chivite.
97 cr. 1 ceareaf, complet, mare, chivit gata.	97 cr. 1 covor de pat din lute frumos desinat.	97 cr. 1 șal pentru dame 3/4 de mare, călduros.	97 cr. 1 năframă de mătășă de 1 cot de mare, culoarea după plac.
97 cr. 1 lulea de spumă de mare cu acoperiș.	97 cr. 1 Țigaretă de chichibă veritabil.	97 cr. 1 ciubuc cu vergia veritabilă de vișin.	97 cr. 1 mașină de foc cu mecanică, se aprinde de sine.
97 cr. 1 eventual de dame, frumos zugrăvit, modern.	97 cr. 1 lanț de orologiu din aur artificial cu aciațatoare.	97 cr. 1 degetar cu briliant petri imitate.	97 cr. 1 medalion, cel mai nou facon cu petri.
97 cr. 1 brățar, bogat împodobit cu petri.	97 cr. 2 felinare, de argint de Britan, veritabil din Londra.	97 cr. 1 lingură de supă, argint de Britan, veritabil din Londra.	97 cr. 6 linguri de mâncare, argint de Britan, veritabil din Londra.
97 cr. 12 linguri de cafea, argint de Britan, veritabil din Londra.	97 cr. 3 Țiște de masă, argint de Britan, veritabil din Londra.	97 cr. 6 furculițe franceze, argint de Britan, veritabil din Londra.	9 cr. 1 dosă de zăhar, argint de Britan, veritabil din Londra.

Mai departe se află în 2000 bucăți

covoare de masă și de pat

mari, superelegante, fine și foarte moderne de rips fin, în cele mai splendide colorii cu borduri variat colorate și cu desin de flori, mustre întră adevăr frumoase,

fl. 1.65

bucată. Covoarele sînt giur-impregiur chivite cu găitane frumoase colorate și la cele 4 colțuri decorate cu **cuaste fine de pliuș**, cu totul însă **jumătate pe nimic.**

1 bucată, 30 coți pânză de munte fl. 5.50.	1 bucată, 30 coți șifon fl. 5.50.	1/2 duzină batiste albe de in veritabil 90 cr.
1 bucată, 30 coți gradual bun de atlas fl. 6.50.	1 rînd de haine de pat colorate fl. 6.50.	6 bucăți cearecafuri nechivite, 3 coți de lungi, 2 coți de late fl. 8.50.
1 bucată, 30 coți barchet alb fl. 6.50.	1 duzină batiste de in, cu margine colorată fl. 2.25.	0 garnitură de bouret, din cea mai fină materie de bouret fl. 10.—.
1 garnitură de cafea colorată, 1 față de masă, 6 serviete fl. 2.25.	1 duzină ștergare de in, Damast fl. 2.50.	1 rest de covor, 6 metri fl. 2.—.

Ori-ce comandă, fie cât de mică, se efectuează cu îngrijire și conșcențios. Toț ce nu convine se reprimese fără obiecțiune, se schimbă ori se returnează paralele. Expedarea se face cu rambursă postală. Comande sînt a se adresa la singura adresă:

Versandt-Geschäft „zur ungar. Krone“, Wien, 5. Bezirk, Rüdigergasse Nr. 1/13.

Scutiți-vă caii în contra umedeli și a frigului!

Depozitul general al celei dintăiu și celei mai mari fabrici de

TOALE DE CAI

trimite prelungă cele mai ieftine prețuri toale de cai, foarte solide și trainic lucrato, grele și massive:

Toale de cai prima calitate

190 cm. de lungi, 130 cm. de late, cu basă sură și cu bordure viue, dese și călduroase, bucată numai

fl. 1.50

Aceleași, 2 metri de lungi, 1 1/2 metri de lat, bucată numai cu fl. 1.80.

Toale de birje elegante și galbine în culoarea pucioasei

cu borduri împătrate late, negre-roșii ori albastre-roșii, ca. 2 metri de lungi și 1 1/2 metri de late, bucată numai

fl. 2.50

Splendide toale domnesci double de culoare aurie

se pot întrebuinta și de covoare frumoase, bucată numai fl. 3.50

Sute de adrese de recunoștință.
„Mustrele d-tale de toale ne-au sosit astăzi și te recercăm a ne trimite cu calea ferată 24 bucăți a fl. 1.50, 12 bucăți a fl. 2.50, 12 bucăți a fl. 3.50. Administrația minelor din Vordernberg.

Expedează în toate locurile cu posta, calea ferată ori cu naia, prelungă rambursă postală ori trimiterea prețului.

Adresa:

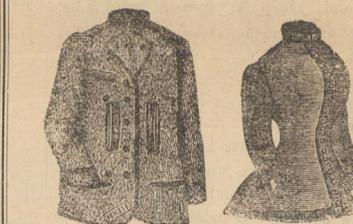
Pferde-Decken-Fabriksniederlage A. Gans, Wien, III., Seidelgasse 4.

[630] 7—12

Cea dintăiu

[624] 7—12

negustorie de expediție vieneză „la coroana ung.“

Numai fl. 5
costă
rocuri de pousse

elegante, gata, călduroase, cupțușite, din cel mai bun pousse strian, pentru orice măsură, în orice mărime, în toate colorile, de toamnă și de eamnă.

Numai fl. 1.80
Jachete de eamnă

pentru domni și dame, în cele mai frumoase colorii de modă, se dau după orice trup, e cea mai bună îmbrăcăminte de eamnă și de toamnă. Numai fl. 1.80.

Numai fl. 1.75

bucată de toale de cai, se vînd de minune ieftine din cauza desființării fabricii de toale. — Cine își cruță, caii să-și cumpere aceste renumite

Toale de cai,
care nici odată nu se mai pot căpăta așa de bune, de mari, de gronse, de călduroase și de ieftine.

Numai fl. 6.50

costă
Un rînd de haine bărbătesci

modern, elegant, splendid, de toamnă și de eamnă, din materii de toamnă și de eamnă din Brînn, în orice mărime și în orice culoare, așadără laolaltă

1 păr. pantaloni, 1 giuletă, 1 roc.

1. calitate. fl. 8.50
Un rînd întreg fl. 6.50
2. calitate. fl. 10.50
3. calitate. fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arete la comande lungimea pantalonilor, cuprinsul peptului și lungimea mânecelor, precum și culoarea dorită a vestimintelor. Mustre nu se pot trimite, deoarece se află numai rînduri întregi. Aceleași vestimente pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.